

- Kalbėkite su vaiku neskubėdami, dažnai sustodami. Jam baigus kalbėti, palaukite keletą sekundžių ir tik tada pradėkite kalbėti patys. Jūsų lėta, rami, sklandi kalba bus daug veiksmingesnė už patarimus: „įkvėpk“, „neskubėk“, „nesijaudink“, „pabandyk dar kartą lėtai“ ir pan.

- Skatinkite vaiką kalbėti, netgi, jei jis užsikerta. Parodykite, kad jūs vertinate tai, ką jis sako, o ne kaip sako.

- Drašinkite bendrauti su kitais vaikais.

- Aiškinkite kitiems vaikams, kaip bendrauti su mikčiojančiu draugu, kad jis nesiųstų atstumtas.

- Priimkite vaiką tokį, koks yra, skatinkite jį pasitikėti savimi. Jis tikrai mažiau mikčios ir sklandžiau kalbės.

KONSULTACIJAS MIKČIOJANTIEMS ASMENIMS, JŲ TĖVAMS IR PEDAGOGAMS TEIKIA:

**Savivaldybių pedagoginės
psichologinės tarnybos.**

Mikčiojimo problemų klubas:

Rasų g. 20, 11351 Vilnius
el. paštas: viramsa@gmail.com
www.mikciojimas.tai.lt

Lietuvos logopedų asociacija:

P. Višinskio g. 25, 76351 Šiauliai
www.spf.su.lt

Lietuvos logopedų
asociacija

Specialiosios
pedagogikos
ir psichologijos
centras

PADĖKIME MIKČIOJANČIAM VAIKUI

**PATARIMAI TĖVAMS IR
IKIMOKYKLINIŲ ĮSTAIGŲ
PEDAGOGAMS**

M-m-m-mamyte, k-kas m-man atsitiko? – pradėję strigti žodeliai kelia nerimą vaikui, tėvams ir vaiką ugdantiems pedagogams.

Tai mikčiojimas – kalbos tempo ir ritmo sutrikimas, kurio pagrindinis požymis yra kalbos organų traukuliai, atsirandantys išsakant mintis.

Dažniausiai mikčioti pradeda 2–4 metų vaikai, kai intensyviausiai vystosi jų kalba. Apie 80 % vaikų šis sutrikimas yra laikinas, tačiau kartais jis išlieka visą gyvenimą. Lietuvoje mikčioja 3–4 % žmonių.

T ĖVŲ PAGALBA MIKČIOJANČIAM VAIKUI

- Konsultuokitės su logopedu, kaip reikėtų elgtis su mikčiojančiu vaiku.
- Stenkitės šalinti priežastis, trukdančias vaikui sklandžiai kalbėti.
- Namuose sukurkite ramią aplinką, laikykitės dienos režimo.
- Venkite pernelyg jaudinančių televizijos laidų, triukšmingų renginių.
- Leiskite vaikui pačiam kalbėti, neužbaikite jo žodžių ir minčių, padrąsinkite jį.
- Kalbėdami su vaiku būkite dėmesingi, žiūrėkite jam į akis.
- Kalbėkite neskubėdami, vartodami žodžius, kurie nuskambėjo vaiko kalboje. Pvz., jeigu vaikas sako: „Aš m-m-matau k-k-kiškį“, jūs atsakykite lengvai, atsipalaidavę: „O! Tu matai kiškį! Jis gražus“.
- Jeigu vaikas kalba tuo metu, kai jūs dirbate darbą, reikalaujantį susikaupimo (vairuojate automobilį, pjaustote daržoves ar pan.), patikinkite, kad negalite į jį žiūrėti, bet atidžiai klausote.
- Kai vaikas klausinėja apie mikčiojimą, ramiai ir geranoriškai atsakykite, kad pastebėjote jo kalbos nesklandumus ir padėsite juos įveikti.
- Neverskite vaiko garsiai skaityti, dainuoti, deklamuoti eilėraščių, jei jis to nenori.
- Jei vaikas lanko darželį, informuokite auklėtoją apie sutrikimą, papasakokite, kaip su vaiku reikėtų elgtis ir bendrauti.
- Stenkitės kuo dažniau parodyti vaikui, kad jį mylite, vertinate ir kad jums malonu su juo bendrauti.

P EDAGOGŲ PAGALBA MIKČIOJANČIAM VAIKUI

- Konsultuokitės su darželio logopedu, kaip reikėtų elgtis su mikčiojančiu vaiku.
- Bendraukite su mikčiojančio vaiko tėvais, sužinokite, dėl ko jie nerimauja ir ko tikisi.
- Jeigu vaikas nenori dalyvauti vaidiniuose, deklamuoti eilėraščių, atsižvelkite į jo norą.
- Jeigu vaikas nesibaimina kalbėti, neišskirkite jo iš kitų vien todėl, kad jo kalba ne tokia sklandi.
- Stebėkite, kada vaikas kalba sklandžiai, o kada – užsikerta. Šie pastebėjimai yra vertingi atskleidžiant ir šalinant sutrikimo priežastis.

